Anul III. — Nrul 16 Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 14 Aprilie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Rebeliune bolșevică la Timișoara

Congresul comunist autorizat de guvern. Excrocherie cu un cadavru jidovesc. Comuniștii pregătesc o demonstrație de stradă. Ordinele poliției nu sunt respectate. Poliția primită cu focuri de revolver. Cinci polițiști și un soldat răniți de gloanțele bolșevicilor. Lupta din „Căminul Muncitoresc". Dumineca Tomei rămâne o învățătură pentru toate guvernele viitoare. L. A. N. C. cere desființarea organizațiilor bolșevice și expropierea „Căminului Muncitoresc". O propunere românească a L. A. N. C.

Agenții Moscovei au desvoltat în ultimul timp o propogandă foarte întinsă pentru a garanta reușita congresului lor autorizat de Guvern, pentru zilele de 3-6 c. din Timișoara. Felul cum s'a făcut această propagandă și stilul în care s'a organizat, dovedește, că bolșevicii din România au primit importante ajutoare bănești din partea Rusiei, pentru a răspândi aici sămânța drăcească a bolșevismului jidovesc.

Guvernul actual, având angajamente față de socialiștii din străinătate, a aprobat ținerea acestui congres, — drept recompensă pentru ajutorul ce i l'au dat socialiștii din străinătate, la contractarea împrumutului.

Sâmbătă noaptea s'a terminat congresul, care timp, de patru zile a „lucrat" **în fața tablourilor lui Lenin și Karl Marx.**

Poliția nu a înlăturat aceste tablouri din motive pe care nu le cunoaștem.

„Oratorii" acestui congres au dovedit, că sunt dușmanii liniștei interne a țării noastre și s'au bucurat de cea mai perfectă libertate de a vorbi. Au atăcat în mod violent și provocător actualul guvern și forma de guvernământ din România. Tot ce este românesc a fost terfelit și scuipat cu balele turbate a gurilor jidanilor aici adunați.

Congresul a declarat, că **„blocul muncitoresc" se recunoaște pe față de partid comunist și cere imediata instituire a unui guvern revoluționar muncitoresc, la cârma țării,** etc., etc., etc. Nu ne extindem asupra celor vorbite aici, ne fiind dispuși a reproduce toate bazaconiile și idioțiile rostite în acest congres.

In ultima zi a congresului agenții Moscovei au răspândit manifeste prin care provoacă asistența să ia parte Duminecă după prânz la ora 4, la înmormântarea „tovarășului" mort, afirmativ, de greva foamei, în ocnele dela Doftana. „Acest tovarăș" a fost un jidan din Arad, care a murit de un morb infecțios într'un spital din Ploești, — nici decum în greva foamei la pușcărie. Cu această excrocherie au încersat comuniștii să adune cât de mulți muncitori la căminul lor unde jidanul mort de patru zile a fost așezat pe un catafalc roșu. Mortul este îmbrăcat în haine roșii și patru „tovarăși" stau drept „gardă de onoare" la cele patru colțuri ale sicriului roșu, cu pumnul drept ridicat în sus, simbolizând hotărârea lor de a răzbuna moartea „tovarășului".

Totatunci s'a comunicat, că Duminecă după masă se va da o reprezentație cinematografică gratuită pe seama copiilor, în cămin.

Excrocheria a prins și mulți muncitori seduși s'au adunat acolo, ca să asiste la reprezentația cinematografică și la înmormântarea jidanului „martir".

Cu ocazia acestei înmormântări s'a proectat o mare manifestație de stradă, cu drapele roșii comuniste și multă gălăgie.

Autoritățile locale au aflat intenția demagogilor și au prins vestea, că la cămin se află un cadavru în putrefacție, care răspândește boala, care l'a ucis. Dimineața la ora 10, primmedicul orașului se prezintă la cămin și constată, că de fapt se află acolo un cadavru împuțit și periculos pentru sănătatea publică, fapt oprit prin legile sanitare în vigoare. D-l Dr. Prosteanu a ordonat imediata înmormântare a cadavrului.

Comuniștii adunați la cămin nu au vrut să permită îndepărtarea cadavrului. „Numai dacă treceți peste cadavrele noastre veți duce mortul" a fost răspunsul ce l'au dat poliției.

A urmtt apoi o serie de parlamentări, ce nu au dus la nici un rezultat.

După masă la ora 2, d-l Primprocuror, însoțit de polițiști și soldați, s'a prezentat la cămin. In ușă au fost întâmpinați de șefii bandei: Koloman Müller și Krebs, cari au știut ce au pus la cale și au eșit din pericol, preferind să fie arestați și duși la poliție. D-l Primprocuror i-a somat în numele legii să extradeze cadavrul. Krebs și Müller au răspuns, că nu-l dau. Li s'a dat un termin de cinci minute ca să precugete gestul ce-l fac. După cinci minute au fost somați din nou, la ce au răspuns, că nu dau cadavrul. Atunci d-l Primprocuror a declarat arestat pe Müller și Krebs. Doi comisari de poliție i-au prins de mâni și i-au dus la Prefectura Poliției, care se află la câțiva pași de cămin.

Polițiștii forțează poarta căminului. In acest timp comuniștii din cămin cântă imnul bolșevic. Comisarul Perian, însoțit de câțiva polițiști intră prin poartă. Aici sunt primiți de o bandă de femei înarmate cu drugi de fier, cari se aruncă asupra lor și-i lovesc pe unde ajung. De pe scările ce duc la etaj se descarcă mai multe focuri de revolver asupra lor și asupra soldaților cari au încunjurat căminul. Pălăria de pe capul comisarului Perian, a fost străbătută de un glonț de revolver, cinci polițiști și un soldat au fost loviți de gloanțele asasinilor ascunși după baricada enormă ridicată din mobilierul căminului aruncat pe scările ce duc la etaj.

Organele oficiale văzându-se atăcați cu gloanțe, au ordonat soldaților să tragă asupra bandiților. Zece minute a durat focul. Soldații împușcau asupra acoperișului edificiului și asupra ferestrilor de unde se pușcase asupra lor. Astfel se explică, că nu au nimerit pe nimeni.

Banditii văzându-se strâmtorați, au împins copii și femeile înainte și bărbații au fugit în pivniță.

A trecut o bună vreme până când poliția a putut să curețe drumul spre etaj, cărând enorma cantitate de mobile aruncate aici de bolșevicii lași și imbecili. Au ridicat cadavrul jidanului din Arad și l-au expediat la cimitirul jidovesc unde a fost înmormântat, fără nici o ceremonie.

Poliția și Armata a ocupat întregul edificiu și a deținut pe toți aceia, cari se aflau în el. Au fost cca. 300 la număr, dintre cari mai mulți de jumătate, femei, și copii între 6 și 9 ani.

In această luptă au fost și doi comuniști răniți. Unul este președintele congresului, un oarecare Grofu, de origine jidan.

In timpul pușcăturilor, s'a adunat o imensă masă de curioși în străzile ce duc la cămin. Intre aceștia mulți comuniști, cari făceau observațiuni jignitoare la adresa Armatei noastre. Pe un asemenea individ, d-l G. Ciunga, l'a adus la simțul realității, aplicându-i trei palme strașnice.

După arestarea criminalilor, orașul și-a reprimit înfățișarea obicinuită. Toată lumea era mulțumită cu măsura energică luată de către autorități.

Regretăm foarte mult cele petrecute la Dumineca Tomei, dar pe de o altă parte e bine că s'a arătat într'un mod cu totul violent, pericol pe care cuziștii îl semnalează de ani de zile.

Jidovimea destructivă a dat o nouă dovadă. 60% dintre comuniști sunt jidani, cari pentru ajugerea scopurilor lor mârșave nu se opresc nici în fața celor mai oribile crime. Dar când e vorba de pielea lor, atunci se ascund mișelește și trimit copii și femeile în foc. Avocații și medicii jidni comuniști din Timișoara, au stat ascunși acasă, fiindcă au știut ce pericol îi poate amenința.

Ar fi chemarea poliției, ca să ridice aceste bestii lașe și periculoase, din cârtogul lor, și să înfunde ocnele cu aceste lăpădă-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Contribuții

la demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Am luat unele din întrebări și răspunsuri, — și pe cele din urmă pe tote, — din cartea fostului franc-mason Dr. Ludwig Daibler: „Necesitatea desființărei Franc-masoneriei", Stutgart 1926, și din cartea franc-masonului englez Andresehn: „Manuel for Mason-s", Londra 1892, anume cu precauția de a putea face față reală oricărei desminți sau combateri din partea franc-masonilor noștri, jidani puri sau jidani artificiali, precum sunt d-nii Alexandru Vaida, N. Titulescu, I. G. Duca, etc., etc., **cari sunt datori nu numai de a părăsi această asociație criminală dar și de a ajuta pe oricine în lupta de distrugere, în interesul superior al României.**

La avansarea în gradul al 4-lea, pe care îl păstrează încă unele loje de „Sf. Ioan", la gradul de măestru **„perfect"**, cum i-se zice în aceste loje, cuvântul pierdut înseamnă deadreptul IEHOVA, și e considerat ca imposibil de pierdut, învățându-se că cuvântul „IE" înseamnă trecutul, cuvântul „HO" prezentul, și cuvântul „VA" viitorul, deci întreaga imensitate și toată împărăția cerească și pământănească Foarte semnificativ e faptul că alăturea de această învățătură, — dăunătoare omenirei creștine din toate punctele de vedere, — stă deplorabilul și criminalul fapt că **măestrul e introdus în lojă ca o vită, — pe patru brânci, — legat cu o sfoară de gât,** franc-masonii vroind a demonstra prin acest fapt sălbatic că măestrul **mai bine preferă să fie strangulat decât a trăda ceva din tainele pe care le cunoaște.**

Autorul acestei revoltătoare proceduri e cunoscutul teolog și filosof jidan din secolul al 15-lea **„Maimonides".** Este adevărat că la început lojele au refuzat practicarea, dar în secolii următori procedura lui **„Maimonides"** câștiga teren în măsură cu strecurarea hoțească a jidanilor avuți în Franc-masonerie, și dela anul 1787 ea deveni un „uz necesar" în lojele din Anglia și din Suedia, iar azi e folosită în toate lojele din lume, ce mențin gradul al 4-lea. fie și numai de formă.

Lojele „Maimonides" sunt pur jidănești și ele funcționează cu osebire în America de Nord, în Anglia și Suedia. Bine înțeles că sunt împrăștiate și în alte state europene. In România nu știu să existe vre-o lojă pur jidănească de rit **„Maimonides"**, dar avem de alt rit numai puțin pur jidănești, despre care vom vorbi la capitolul „Franc-masoneria în România". Pentru orice eventualitate reproducem în original, și apoi în traducere românească, o Diplomă de Măestru de loje **„Maimonides"**, cu scopul de a demasca și acest sistem de Franc-masonerie jidănească.

GRAND LODGE of NEW-YORK
MASTER MASON'S CERTIFICATE

Bn. Davis (S. S.)

We the Master and Wardens of Maimonides Lodge Nr. 143 by the hand of our Secretary do hereby certify, that Bn. Davis, who has signed his name in the morgin hereof, is a Master Mason in good standing in the aforesaid Lodge, located at New-York City in the State of New-York.

Given under my hand and seal of the said Lodge this 16-th day of April A. L. 5920.

Nathaniel Ettinger, Secretary.

This ist to certify, that Maimonides Lodge Nr. 143 is a legally constituted Lodge under jurisdiction of the Grand Lodge of Free and Acceptet Masons of the State of New-York.

(S. S.)

Registered in Grand Lodge Nr. 454,362.
In this Lodge Nr. 932.

Traducerea românească:

Marea Lojă de New-York. Certificat de Măestru Mason.

Noi, măestru și administrator al Lojei „Maimonides" No. 143 certificăm prin semnarea secretarului nostru că B(enalo)n Davis, ce și-a semnat numele la marginea acestei Diplome, ocupă un post permanent de măestru în loja noastră din orașul New-York, statul New-York.

Dat sub semnarea mea, aplicând sigiliul arătatei loje, azi la 16 Aprilie, anul lojei (A. L.(5920 (1920).

Nathaniel Ettinger, secretar.

Se certifică, că Loja „Maimonides" No. 143 e legel înființată, sub jurisdicțiunea **„Liberi și Acceptați"** din statul New-York.

(S. S.)

turi criminale, periculoase pentru întreaga omenime.

In legătură cu rebeliunea comunistă din Dumineca Tomei, care va rămâne memorabilă în istoria României Mari, Liga Apărării Naţionale Creştine, din Banat, a trimis forului competent, prin Prefectura Judeţului nostru următoarea cerere:

Domnule Prefect,

Subsemnatul, preşedinte regional al Ligei Apărării Naţionale Creştine, din Banat, în urma incidentului provocat de jidovimea internaţională revoluţionară comunistă, din 7 l. c., la aşa zisul „Cămin Muncitoresc" din Timişoara, cu onoare Vă rog să binevoiţi a interveni la forul în drept, ca să stârpească odată pentru totdeauna, focarul de disordine, „Căminul Muncitoresc" din localitate, unde salariaţii Moscovei şi ai Budapestei îşi desvoltă opera de subminare a Statului Român.

Interese meschine de partid au tolerat până acum acest cuib de infecţie şi guvernele de până acum, au permis funcţionarea lui, în detrimentul Patriei şi Neamului nostru.

Având în vedere, că toleranţa de până acum este interpretată de streini drept o laşitate sau prostie, — având în vedere desbinarea elementului românesc din acest oraş, provocată de politica de căpătuială ce se practică la noi, precum şi teroarea aplicată de comuniştii plătiţi de internaţionala jidănească-francmasonă, din străinătate, — am hotărât, ca în cazul, când Guvernul actual al Ţării, ar continua păcătoasa toleranţă faţă de comunişti, să organizăm o acţiune hotărâtă, care să acţioneze cu toate mijloacele contra acelora cari tind la distrugerea acestei Ţări.

Rugându-vă respectuos să binevoiţi a aduce cele de mai sus la cunoştinţa forului competent, Vă rog să binevoiţi a primi asigurarea distinsei mele stime şi consideraţiuni.

Timişoara, la 8 Aprilie 1929.

ss. **Alexandru Tieranu**

După disolvarea partidului comunist din România şi a tuturor organizaţiilor sale, L. A. N. C., cu onoare roagă pe d-l Iuliu Maniu, şeful actualului guvern, să exproprieze „Căminul Muncitoresc" din Timişoara, pentru cauză de utilitate publică, conform Constituţiei, şi să instaleze aici un cămin pe seama ucenicilor, copii de muncitori şi să-l boteze după numele marelui român bănăţean, decedat nu de mult, fost membru al partidului d-lui Iuliu Maniu: **Emanuil Ungureanu.** Aceasta ca suprem omagiu pentru memoria aceluia, care toată activitatea sa a consacrat-o acestui nobil scop.

Pâne şi lucru!

Aceste cuvinte sunt cea mai nouă invenţia a organizaţiei judeo-maghiare zisă şi comunistă, dar ascunsă sub numele de **blocul muncitoresc.**

Care e starea faptică a muncitorimei din Valea Jiului?

E drept că în urma reducerei din partea C. F. R. a cantităţii de cărbuni, şi în urma desvoltării şi întrebuinţării maşinelor în locul braţelor omeneşti, o sumedenie de muncitori au fost scoşi din lucru.

Aceşti muncitori fără lucru, au primit în Decembrie 1928 făină şi slănină gratuit. Unii dintre muncitori au fost prinşi că, au vândut pe preţuri de nimica alimentele căpătate gratuit, pentru ca să bea.

De atunci n'au mai venit alimente, dar s'au început lucrările pentru repararea drumurilor. Minerii nu s'au dus la lucrul drumurilor, zicând, că le e ruşine. Alţii, ziceau că dacă astăvară nu am lucrat, cum să lucrez acum pe ger? In acest timp o parte din muncitori scoteau cărbuni în mod abuziv, din teritoriul Societăţei „Petroşani" şi îi vindeau pe preţuri reduse.

In Februarie, muncitorii fără lucru au aranjat o demonstraţie, cu table pe care era scris în limba maghiară „Pâne şi lucru". In 6 Aprilie a fost aranjată a doua demonstraţie, în care erau grupate şi femei şi copii.

In 8 Aprilie 1929 a venit în Petroşani însuşi prefectul Judeţului Dl. **Dr. Stefan Rozvan** să se intereseze de muncitorii fără lucru.

Aceştia a devenit ameninţători, şi îndărătnici la somaţiile prefectului, de a se împrăştia. De astă dată poliţia şi jandarmeria i-au împrăştiat.

Ce zici iubite cititor, despre gloata de muncitori împrăştiată, când între ei vedeai femei cu pălării după ultima modă, cu paltoane, ciorapi de mătase şi cu pantofi de lac? Sunt aceştia lipsiţi de pâne?

Dar prietenia partidului dela putere cu cel democrat, prin împrăştirea muncitorilor prea îndrăzneţi, din Petroşani, credem că s'a destrămat — spre binele românilor.

Cronicar.

Dumnezeule unde eşti? ...

O veste ca un trasnet a ajuns până la mine şi anume că jidovii din Careii-Mari s'au sfătuit ca să ceară delegaţiei permanente a oraşului, ca... **oraşul Careii-mari, să fie socotit oraş sionist** (adică jidovesc) **şi ca atare să le deie voie să-l îngrădească de jur împrejur cu sârmă rituală** (adică slujită după legea lor)!...

Se prea poate ca să capete şi acest drept, ţinând seamă că oraşele noastre sunt conduse aproape numai de străini, cari numai binele nu ni-l vreau. Mai pe românește, vorba asta se zice şi se înţelege aşa: Jidovii din Careii-Mari — cari au năvălit că un puhoi scârbos de prin Galiţia — văzând că ei s'au înmulţit aşa de tare, iar Românii sunt aşa de puţini şi proşti, şi-au zis în mintea lor:

„Dacă noi suntem cei mai mulţi, hai să cerem ca oraşul acesta să fie recunoscut ca oraş **sionist** şi ca atare să-l **socotim** că face parte din Palestina şi nu din România"...

Şi apoi să mai îndrăzneşti tu Român, care ţi-ai vărsat sângele pentru apărarea oraşului Careii, să te duci să te aşezi acolo, că te scot jidanii cu nepus în masă; căci — zic ei — „Noi suntem mai mari aici, deoarece chiar politicianii voştri ne-au recunoscut dreptul de a-l considera din Palestina".

Dealtfel jidanii în orice ţară ar fi, nu se consideră că fac parte din ţara aceia ce-i oploşeşte şi-i hrăneşte, ci gândul lor e tot la Palestina, sau acolo unde aud că sunt jidani de ai lor. Pe jidovi numai atât îi interesează o ţară, cât au ce fura şi jupui într'ânsa. Când au sărăcit-o sau acea ţară are război, atunci jidanii în loc s'o apere, îşi iau tălpăşiţa, fug, dezertează şi se pun în slujba duşmanului, ca astfel să poată distruge pe creştini. Din 800 de mii de soldaţi morţi pentru întregirea României câţi credeţi că-s jidani? Nici a mia parte nu-s, iar acei cari au murit, au murit de boli. Mai că i-ai putae duce în spate câţi au murit de glonţ. Cei mai mulţi dezertau la duşman şi ne trădau, iar pe Românii cari căzeau prizonieri, îi omorau în bătăi. Când la încheerea păcii, cel dintâi lucru ni s'a spus: La jidani, să daţi drepturi egale cu ale Românior! Adică: voi Românii cei muţi cari aţi dus greul războiului, v'aţi vărsat sângele, v'aţi sacrificat gospodăria şi familia, voi care aţi suferit toate, acum daţi întâietate jidanilor! Aţi lepădat jugul Ungurilor, a Ruşilor şi a Nemţilor, dar luaţi jugul jidanilor, cari sunt în slujba Ungurilor, a Ruşilor şi a Nemţilor, numai în slujba Românilor nu. Frumos!... Nu-i aşa Români?... Ne uităm cu ochii cum puterea lui Iuda se întinde ca un nor cu grindină peste noi. Ne uităm cu ochii cum ţara geme în mizerie şi sărăcie, iar jidanii se lăfăesc în palate aurite, făcute cu banii furaţi dela Români, ne uităm cu ochii cum sute de mii de Români iau toiagul pribegiei pentru o bucată de pâine şi în schimb vin în ţară sute de mii de jidovi, vedem cu ochii că şcolile noastre pentru cari plătim la dări de ne spetim, sunt pline de jidani şi de alţi străini de neam, vedem cu ochii cum jidovii se plimbă în automobile luxoase, îmbuibaţi de mâncare şi auriţi, pe când Românii (în ţara lor) umblă pe jos, desculţi, rupţi şi flămânzi, vedem cu ochii (şi ne doare inima când spunem) cum Românii aleg la cârma ţării pe dealde Zipştein, Filderman, Eduard Mirto ş. a., iar pe alde Cuza îl lasă afară, vedem cu ochii cum jidovii ne otrăvesc cu metilic şi ne junghie cu cuţitul, vedem cu ochii cum jidovii ne dispoaie codrii de păduri şi pământul de bunătăţi, auzim şi acum cum cântă moţii, că Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă 'n poartă, iar Românii stau şi zic: „Fără jidani nu putem trăi". Ce prostie şi ruşine!... Noi Românii suntem datori cu vre-o 300 de miliarde de lei! Unde sunt oare banii aceştia? La jidani, pentrucă la Români poţi să alergi cu cânii prin pungă şi nu-i da de un leu chior, E adevărat dar proverbul care spune: Capra face şi oaia trage Jidanii fură şi noi plătim. Ba încă ceva mai mult, acum după ce ne-au adus la sapă de lemn — poftim pungă la masă! — vreau dumnealor ca să ne considerăm oraşele noastre din România, colonii ale Palestinei! Astăzi cer Careii-Mari, mâine vor cere Sighetul şi Dorohoiul, poimâne Iaşul şi Bucureştii, altă dată Oradia, Timişoara şi Bălţi şi tot aşa, până ne vom trezi că noi Românii... nu mai avem loc în ţara noastră.

N'om avea loc de 'ngropat,
Nici copii de sărutat.
Vom sluji pe la jidani
Pentru câţiva gologani.

Vom munci şi asuda pentru ei, vom îngenunchia în faţa lor şi ne vom sfârşi gâtuiţi de ghiarele hrăpăreţe ale lui Iuda, iar despre neamul Românesc se va spune în istorie că... a fost odată, dar fiind un neam ticăloşit şi prost ,a trebuit să peară. Se vor lăuda jidanii că ei au curăţit această ţară de creştinii cei îngâmfaţi şi proşti... de Români.

Ah, dar mă îngroozesc! Nici nu mă mai pot gândi. Plânge inima din mine când văd că Românii orbiţi de patima politicei de partid, nu văd şi nu simt cum jidovii le aruncă funia în maz. Vai, vai! Rele zile am ajuns! Dar fraţi Români,... tru Dumnezeu: sculaţi-vă cu cu mare, uitaţi-vă în jurul tru, desmeteciţi-vă de cap, st geţi rândurile şi veniţi cu to Liga Apărării Naţionale Cr ne, ca să luptăm cu bărbăţie tra jidanilor!

Noi nu luptăm să luăm cuiva, nu luptăm pentru mă şi cuceriri, ci luptăm ca să p părăm ţara noastră, ne apă neamul, ne apărăm cinstea, apărăm ce avem noi mai scu ne apărăm pământul strămoş

Veniţi dar Români la lupt
Noi cu drag vă aşteptăm
Să avem dragoste multă
România s'o scăpăm!

Gh. Amancei, Sălcina-Tu

P. S. Daţi vă rog această f din mână în mână! Rugaţi şi alţii s'o aboneze şi să ne ajut lupta noastră. Duceţi-vă şi la cari sunt adormiţi de otrava dovească, treziţi-i, aduceţi-i luptă şi atunci v'aţi făcut d ria.

Corespondenţă din Vien

Viena, 30 Martie

Aseară, Sâmbătă la orele din noapte s'a făcut învierea către părintele Petru Iancov în capela ort. rom. din Lö strasse 8. A luat parte un in public, din colonia română, cum şi numeroase familii ro neşti din ţară, cari au petr sărbătorile Invierii la Vi deasemenea şi un grup de p nieri români veniţi — în d spre ţară — din Rusia. Ofic tatea a fost reprezentată cu sebit fast prin prezenţa: E enţei Sale C. M. Mitilineu, nistrul României la Viena, siler de legaţie Constantin Flondor, secretari de legaţie, Zabovschi Mitilineu, consulii Nedelcu, Dr. Păunel, Dumitre Cepnic, Cerna, din partea l ţiei rom. din Viena. După te narea serviciului un grup de vitaţi au trecut la legaţia ro nă unde în saloanele Excele Sale ministrului C. M. Mitil s'a ciocnit cu ouă roşii — d străbunul obicei — şi s'a serv masă copioasă. In asistenţă marc: dl. Prof. şi deputat pescul-Grecu cu d-na şi d-ra, Iuliu Moldovan medic român Ulrichskirchen, Dr. Sturza d-rele, Consilier de legaţie F dor, Dr. Zaborovschi, secreta legaţie, Dr. Nedelcu şi Dr. nel consuli, Părintele Petru covschi cu d-na, Drd. Iosif ciunel presedintele României

---

Nu e greu de priceput că numele Davis, e a unui oarecare „David" şi că „Benzion nu poate însămna altceva decât „Fiul sionist", după ebraică.

Ar mai fi de notat cu ocazia aceasta că pe cât de semnificative sunt iniţiările femeilor în lojele adoptive, — despre care am vorbit în alt capitol, arătând că au fost înfiinţate în secolul al 18-lea, — pe atât de caraghioase sunt obiceiurile. Să zice că cea dintâi femeie francmasonă ar fi fost soţia jidanului E. Aldworth, numită: Lady Aldworth. Lojele adoptive au trei, patru, şi chiar mai multe grade, — după interesele supraconducătorilor ocului jidani. In lojele de femei rolul cel mai însemnat îl are **„mărul Evei"**. Femeia francmasonă trebue să jure că nu va gusta niciodată din sâmburile „mărului", fiindcă conţine miezul fructului oprit, deasemenea că nu se va despărţi noaptea de **„jartelele de ciorapi a „ORDINULUI"**, spre a nu trăda nimic din secrete. La avansarea în gradul al patrulea, „mestră perfectă", se spune candidatei că prima lojă a fost înfiinţată în „Paradis" de Adam şi Eva, loja a doua în vremea potopului lui Noe, a treia pe vremea când Dumnezeu a trimis pe trei îngeri la Abraham şi la soţia sa, a patra după distrugerea lui Sodom, când îngerii care salvându-l, au vizitat pe Loth şi pe fiicele sale în Infern, şi a cincea când Iosif a regăsit pe fratele său Benjamin, ospetând pe fraţii săi, şi că în această lojă au lucrat Moise şi soţia sa Sefora, Aaaron şi fiii săi fiind funcţionarii lojei, iar sora lui Moise supraveghetoare şi soţia lui Aaron, Superioară.

De însemnătate deosebită mai e faptul că azi în Francmasonerie se propagă şi se învaţă preceptul următor din **Talmud, capitolul Pesahim: „DACĂ TE DUCI LA RĂZBOI, NU FI TU CEL DINTÂI, CI CEL DIN URMĂ PENTRUCĂ SĂ TE REINTORCI CEL DINTÂI ACASĂ!** (Pesahim 112 b.) In ceaca priveşte chestiuni de judecată între francmasoni şi nefrancmasoni să propagă şi să învaţă din cartea jidanilor BABA CAMA (Poarta de căpitănie la întrarea Templului lui Moise, unde slugea el însăşi şi unde nimeni altul nu avea voie a întra), următoarele: Dacă ajungi în conflict de judecată cu un nefrancmason, **— ce e numai un sfert de om ,—** (?!) atunci conformându-te legilor noastre dă-i lui „dreptate" pentruca astfel prefăcându-te să poţi mai bine, şi mai sigur, îndeplini scopul tău de a-l nimici. Dacă însă nu ţine posibil a proceda în felul acesta atunci pune în mişcarea toată arta ta de viclenie şi de înşălăciune, şi nu uita niciodată de toate armele noastre împotriva duşmanilor".

Asupra legendei cu Adonhiram am consultat mai multe însemnate cărţi jidăneşti, ca: „Tora", „Istoria lui Israel", cartea „Sepher Jesirah" (Cartea Creaţiunei), cartea „Sohar" (Lumina), cartea „Neshama" (Sufletul), cartea „Nefeş (Viaţa) şi cartea „Ain Sof" spre a găsi o cât de slabă dovadă de temeinicire. Munca mi-a fost zădarnică. Convins apoi că nu poate fi decât o mistificare mişelească de „misticism francmasonic-jidănesc" am găsit într'adevăr că în cartea: „Misticismul Masoneriei" de francmasonii Buck şi Heisé, Paris 1698 ni se spune că numele Adonhiram şi legenda a fost introduse în Francmasonerie anume cu scopul de a putea mai lesne determina pe cei ce vor să se înscrie în aceasta asociaţie, şi că de fapt acest Adonhiram **nu are nimic comun cu Adonhiram depe vremea lui Solomon** din Ierusalim, venit aci trimis de regele Huram spre a da ajutor la construirea Templului de către **arhitecţi SIRIENI, FENECIENI, BABILONI ŞI EGIPTENI**, şi care parvenind la înălţimi prin faptul că regina din Saba, Balkis, (dela Balka, însămând: regină) care devenise soţia lui Solomon se îndrăgostise în el, începuse a dovedi cruzimi atâta de multe, încât însăşi regele Solomon se îngrozi de faptele sale, pe care regina Balkis le apăra însă cu toate puterea. In cele din urmă acest tiran fu asasinat, şi apoi la ordine, date de nu se ştie de cine, dus afară din Ierusalim înmormântat noaptea.

Incă o dovadă că Francmasoneria e o asociaţie ocultă criminală şi că necesitatea desfiinţei se impune din ce în ce mult şi mai grabnic.

Semnele de recunoaştere în Franc-masonerie.

Scriind acest capitol, dorinţa cea mai fierbinte, — şi desigur oricărui cu adevărat bun ro ce consideră sfânta noastră tate naţională, înfăptuită cu ge şi viaţă, cu dureri şi sufer ce nu se vor putea şterge n dată din istoria neamului no mai presus decât orice acţi trecătoare în viaţă, — e ca ac semne de recunoaştere francmasoni să fie cât mai şi mai bine cunoscute de or suflare românească, spre fo şi binele neamului şi ţării. ca nu mi-a fost uşoară, şi g tăţile şi obstacolele ce mi pus în cale au fost multe şi g căci trebue să se ştie că nu mulţumit numai cu lectura aveam la dispoziţie, ci aveam

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ne, Viorel Visoiu student, Virgil Pop student, Mihail Tanco student, Marius Sturza student din partea României June ş. a.

Viena 2 Aprilie. Atăzi seara a avut loc în saloanele „Hotelului de France“ o agapă a „României June“ din Viena cu concursul Ateneului Popular Central din Constanţa, de sub conducerea D-lui Prof. N. Zăgoicea. In timpul mesei dl. Preşedinte al „României June“ Drd. Iosif Crăciunel ridică păharul în sănătatea M. S. Regelui Mihai, a familiei regale şi a Inaltei Regente, după care toată asistenţă cântă Imnul regal. Dl. Viorel Visoiu, secretarul general al României June ne închină în sănătatea părinţilor sufleteşti ai studenţilor române din Viena. Exel. Sa Mitilineu, Flondor, Dr. Nedelcu şi Dr. Păunel consuli, şi aduce mulţumiri Ateneului Popular din Constanţa şi preşedintelui ei pentru românescul gest de care au dat dovadă prin venirea lor în mijlocul studenţimei române din Viena. Apoi urmează un frumos şi bine reuşit program artistic executat de corul Ateneului Popular, cântând câteva cântece româneşti, apoi D-ra Liliana Stefănescu din Constanţa a cântat un „Solo“ admirabil, fiind viu aplaudată de întreagă asistenţa, deasemeni tânărul licean Nicu Zăgoicea la vioară şi D-ra Chelărescu la pian au stors aplauze binemeritate. După terminarea programului, orele fiind înaintate, cei „bătrâni“ au plecat spre casă, iar tineretul a dansat până la orele 3 dimineaţa. A fost o serată de adevărată atmosferă românească.

Viena 5. Azi după masă la orele 5 au început tratativele în chestia optanţilor. Din partea României în delegaţie sunt D-nii: Langa-Răşcanu ministr. plenipotenţiar; Senator Poruţiu, iar ca secretar dl. Mişu Mitilineu, prim-secretar de legaţie la Viena. Tratativele e să dureze mai multe zile. Din partea Ungariei conduce tratativele Baronul Iosif Szterény (după cum anunţă Arbeiter-Zeitung din Viena în No. din 5 Aprilie) acesta ar fi fiul rabinului Stern din Budapesta. fost pe timpuri subsecretar de stat al ministr. de comerţ al Ungariei). Se aşteaptă cu viu interes — mai ales din partea presei — rezultatul tratativelor.

Pentru ziua de 18 Aprilie se anunţă un concert simfonic al orchestrei Simfonice din Viena — dirijată de tânărul şi distinsul dirijor român Prof. Pavel, iar pentru ziua de 25 Aprilie distinsa cântăreaţă Sophia Munteanu dela „Volksoper“ din Viena, va dă un concert — în majoritate compoziţii româneşti — în „Konzerthaus“ din Viena. V. d. V.

Furtuna marelui râu a năvălirei jidovilor în România

de: Ion Curelescu 1870

(Continuare).

— Noi suntem vinovaţi fraţilor că i-am susţinut şi îi susţinem în decadenţă şi paguba ţării noastre spre nenorocirea noastră şi a urmaşilor noştri. Blestemaţile sământa, să vadă jidanii, că nu au găsit la noi ţara ce o caută de 1870 de ani. Şi dacă vre'un frate de sânge român, moneda blestemaţilor 'l va umili, să-l culcăm la pământ, că prin acest exemplu să nu mai cuteze şi alţii din confraţii noştrii să ne vândă la tot ce-i jidan. Auzim, şi ne-am înspăimântat şi înfricoşat, că guvernul voeşte să le dea drepturi civile şi politice. Atunci îi vom vedea pe jidovi în toate funcţiunile Ţării, adică, poliţai, prefecţi, judecători, doctori, advocaţi, deputaţi, senatori şi miniştri, ba poate le va veni gustul să fie şi domnitori. Deci să ne gândim asupra lucrurilor mai serios, căci întinzându-se lepra aceasta pe toată suprafaţa teritoriului României, o să ne vie mai greu de-a scăpa de aceşti viermi ce ne rod pe ascuns la rădăcină, ca să ne dărapăne şi pângărească drapelul naţional şi viaţa. Să căutăm cu toţii să ne scăpăm de aceşti „păduchi“ cari uniţi între dânşii se silesc să pue mâna pe cabinetul României. Pentru acest sfârşit au înfiinţat ei comitetele lor cu sume enorme de aur şi argint, ca să plătească jurnaliştilor, agenţilor şi susţiitorilor celor dela noi din ţară, şi celor de peste hotare, spre a ne ameninţa şi calomnia prin toată Europa de: barbari, fanatici, jidano-fagi, de tâlhari averilor lor, pe cari **le-au scurs ei de pe spinările noastre.**

Nu le mai daţi crezământ acestui neam care e cel dintâi neam din Cain vărsătorul de sânge a fratelui său pe pământ, şi în urma răstignirii Domnului Christos să trag din neamul lui Iuda, iubitorul celor 30 de arginţi, de unde le şi vine numele de Iudani, adică următorii lui Iuda. Multe ne arată toate istoriile, şi mai vârtos istoria Spaniei unde se înmulţise mulţimea cea mare crezându-se pe atunci, cum se cred şi azi la noi în ţară, că au găsit o ţară ce o căutau. Este un fapt întâmplat în Spania:

Povăţuiţi de un rabin care era mare fermecător, îi încredinţase că el va face să turbeze toată creştinătăţile din cuprinsul Spaniei fără ca să fie bănuiţi de vreo putere străină. Insă le-a cerut acel rabin ca să i-se aducă lui o inimă de creştin, din care are să-şi prepare acele prafuri fermecătoare de a turba pe creştini.

Obligându-se de a i-o aduce un blestemat de jidan cu numele Glich Blum, care avea mare amiciţie cu un creştin sărac şi onest anume Ian: s'a dus acel jidov la dânsul, şi în ascuns de femeia lui, ce era şi mai onestă şi temătoare de Dumnezeu, ia spus că el are mare trebuinţă de o inimă de creştin şi de-i va aduce-o, el îi va da pentru dânsa 2000 galbeni. Primind creştinul acei 2000 galbni ia promis că el va omorâ vreun creştin şi îi va aduce inima. Arătând creştinul femeii sale banii tocmelii cu jidanul, femeie sa a început a plânge şi a-l ruga ca să nu facă aşa nelegiuire că împotrivindu-se ea va merge să declare autorităţii faptul bărbatului; bărbatul stătu la înţelegere cu dânsa ce să facă ca să nu dea înapoi banii jidanului, şi femeia l'a sfătuit, să ia banii cu dânsul şi împreună cu ea să meargă la rege şi să arate regelui, pentruce ia dat jidanul aceşti bani, şi ce le va hotărâ regele acea să facă. Regele auzind aceasta îndată a şi convocat consiliul de miniştri arătând inocenţa acelor doi indivizi. Regele a hotărât ca aceşti doi inocenţi ce s'au temut de Dumnezeu, să-şi ţie banii lor, şi să tae un porc scoţându-i inima, că inima porcului seamnă cu inima omului, şi să i-o dea jidanului, poruncindu-le să-l urmărească pe jidan, ca să afle ce vrea să facă cu dânsa, şi iată ce se descoperii: Jidanul fermecător făcând inima în praguri prin meşteşugurile lui ce nu s'au putut dovedi, au pus-o prin fântâni, înţelegându-se între dânşii în secret. Deodată s'a văzut în tot cuprinsul Spaniei, că au turbat toţi porcii unul dela altul din apele cei adăpau, fără ca creştinii să ştie ce blestem a căzut dela Dumnezeu peste porcii lor, ce nu rămăsese în toată Spania nici unul de sământă. Faptul era cunoscut de rege şi de miniştrii, şi îndată au pus mâna pe acel blestemat de rabin ce a avut planul să turbeze creştinătatea. Luând în cercetare nu a putut descoperi cum s'a făcut acele prafuri, l'au belit de viu pe jidan şi umplându-l cu pae l'a pus într'un protap înalt în mijlocul pieţii, scriindu-i crima lui. Iară celorlalţi jidani din coprinsul Spaniei le-au dat un măcel teribil, şi pe câţi i-au mai găsit ascunşi prin găurile pământului, i-au pus într'o corabie fără catarg şi i-au dat pe apă.

(urmare în No. viitor).

Rubrica învăţătorilor

Invăţătorul

Prin vârtejul luptelor zilnice, alături de bogat şi de sărac, păşeşte încet, dar tot înainte, învăţătorul vremei. Privirile lui, caută misterios înainte, paşii săi cuceresc cu greutate, dar sigur, din cărănişa ce i se întinde, în faţă Cu puţina sa lumină se luptă, dar împrăştie cu răbdare întunericul din cale, luminând feţele acelora, ce se apropie cu drag de dânsul.

Inainte. Nu-l interesează ce a fost. Un om al suferinţei, cuprins de griji şi de nevoi, un om al trecutului, prin a căruia muncă, s'au ridicat atâţia.

Azi? Un om ca şi în trecut, un nimic poate pe lângă alţii, un funcţionar plătit lunar, o nimica toată faţă de câştigurile altora.

Ce a avut? Nimic. O mamă şi un tată, mai multe momente de veselie, câteva clipe de fericire, un plus poate de bucurii, când gusta din averile altora.

Un gând, care i-a stăpânit întreaga lui fire, dorinţa de a se cultiva şi sărăcia, piedica lui de toate zilele.

Ce are? O leafă din a căruia cauză, suferă atâtea şi mulţi îşi întorc spatele la dânsul. O casă cine o are şi mai mulţi, o odaiţă

Inainte. Ce-i pasă lui, de atâţia, care au atâtea bunătăţi şi atâtea averi. Aibă, pentru ei au!

Ce-i pasă lui, de atâţia care duc o altă viaţă decât dânsul şi poate nici nu cunosc ce-i suferinţa, ei vor fi răspunzători de faptele lor.

Vaetul său, nu vrea să se mai audă, nici să fie plâns, nici să nu se mai plângă. E învăţat cu suferinţa, care zic că o are şi cu tăcerea, care de multe ori i-au fost, cei mai buni prieteni.

E un funcţionar prost plătit. Ce-ţi pasă. Se simte tot atât de bine şi mai mulţumit poate decât alţii. Poate îi lipseşte banul, procuratorul atâtor plăceri? Nu-i atâta nevoie, când el simte mai mult şi sufletul său e împodobit cu atâtea virtuţi şi calităţi. Şi dacă l'ar avea, de unde ştii, că nu l'ar târâ şi pe dânsul prin noianul de plăceri încuindu-i sufletul în mica cutiuţă a materialismului. Faţă de înalta sa misiune, nici n'are nevoie de consolări. Toţi, poate suferim şi împreună cu toţi şi el. Un om în plus, un apostol, care nu cere nimic, căci toate îi vor veni dela sine.

Să-i plăteşti munca lui? Nu poţi. Munca şi jertfa lui, nu poate fi plătită de nimeni, decât de el singur, prin mulţumirea sufletească, ce va avea-o.

Salar? Ca la orice funcţionar, un nimic faţă de greutăţile vieţei. Un mijloc ca să se poată strecura prin sita deasă a piedicilor şi nevoilor, ca orice muncitor.

Nu-l cere, ci trebuie să-i dea, căci scopul muncei lui nu-i banul, ci lumina. Trebuie să-i înţeleagă odată nevoile şi piedicile lui materiale, care îi vine aşa de greu, să pomenească de dânsele.

Până atunci, nu aveţi nici o teamă, căci nu va cădea în lupta această pentru ban, se va strecura cum va putea şi va fi tot atât de mulţumit. Aşa a fost şi aşa va fi, un om şi un apostol al neamului.

Pe faţa lui nici o cută de durere, deşi întâmpină atâtea greutăţi. In privirea lui dulce şi stăruitoare, se citeşte nemărginita dragoste pentru copilaşi, pentru acei ce-l înconjoară şi pentru satul, în care şi-a închinat zilele. Un tată şi un prieten mai mult al copilaşilor. Il vei găsi întotdeauna în mijlocul lor, sfătuindu-i şi învăţându-i. Şi cât e de greu a te face priceput de copii, cercetând jocurile şi sburdălniciile lor nevinovate, precum şi mica lor viaţa socială.

Incărcat cu răbdare, munceşte cu stăruinţă, în mijlocul copilaşilor, numai din dragoste şi din îndemn puternic.

Un om al păcei, care urăşte din suflet ura, duşmănia şi cearta, ce nu sunt pentru el. Aceste sunt lucruri prea de rând, ca să-i cuprindă inima.

Atacă-l, vorbeşte-i şi îţi va răspunde blând, vei vedea pe faţa lui mai multă iubire, mai multă dragoste şi credinţă în apostolatul său.

Vei vedea în faţă, nu un om, ca să-ţi răspundă la fel, ci un suflet, care te îmbrăţişează mai mult în iubirea lui.

Unul care nu cunoaşte altceva, decât munca sfântă, munca care schimbă totul.

Viitorul va fi acela, care va spune roadele muncei sale, pe când oboseala muncei sale, numai el o simte. N'o crede nimeni poate şi nici nu trebuie s'o creadă, e deajuns că este el mulţumit, căci munca nu poate fi apreciată, ci admirată. Unul, care n'are alte bogăţii, decât nobleţa sufletului, nu poate avea piedici. Unul care nu trăeşte, decât prin sine şi prin tăria pregătirei sale sufleteşti, nu cere nimic, ci îi se va da atâta cât are nevoie. Ii vor da timpurile aceste, îi va aduce munca lui, prin acei toţi, care îl înţeleg.

Plata lui nu face să fie cerşită, ci dată căci merită.

Nu cere decât să fie înconjurat de câţi mai mulţi iubitori ai culturii, să fie înţeles, să fie iubit, recunoscută de toţi.

Şi dacă demonii banului îi stau

BCU Cluj / Central University Library Cluj

voie şi de confirmarea convingerei mele spre a nu putea fi pusă la presupuneri şi suposiţii. Astfel înarmat am putut urma pe calea ce mi-am croit, de a demasca acţiunile criminale şi misăleşti a Franc-masoneriei, ce se pretinde o asociaţie discretă umană, nobilă şi de caritate publică, dar în realitate o adunătură de oameni, pur jidani si jidani **„artificiali“**, ce fiind în slujba învăţăturilor talmudice şi a misticismului cabalic, **făuresc comploturi politice, prepar răsvrătiri naţional-sociale, dezlănţuesc războaie între creştini şi pun la cale prăbuşire de State, toate spre folosul şi bucuria îndeplinirei ordinelor lui „SULHAN ARUH“ de a sclaviza toată creştinimea şi de a stăpâni jidanii din lumea întreagă.**

Prin semne de recunoaştere, prin cuvinte, prin parole, prin prindere de mână, de piept, de picior, de cap, prin atingere, prin facere de figuri cu picioarele, cu mânile şi din gură şi prin privire de ochii, franc-masonii să recunosc pe întregul glob pământenesc, fie că se folosesc de limba statului respectiv sau nu, fie că e zi sau noapte, fie că unul e orb sau celălalt mut. Prin faptul acesta ei posed o limbă generală şi universală, pe care o învaţă fiecare franc-mason în loja căreia aparţine. Semnele, atingerile şi prinderile se fac atât de neobservabile încât mii de oameni, amestecaţi cu doi, trei sau patru, franc-masonii, nu le observă. Cuvintele şi parolele sunt folosite mai ales noaptea, deoarece ziua utilizarea e mai complicată şi mai greoaie, în vreme ce atingerea şi prinderea mai uşoară şi mai sigură.

Toţii franc-masonii au ordine speciale de a nu se lăsa prinşi, în cursă, de către cei ce cunosc aceste semne diavoleşti, şi de a nu răspunde decât numai în cazul când sunt perfect convinşi că un confrate se găseşte în pericol şi că are cu adevărat nevoie de ajutor, făcând acest semn.

Azi nu mai formează nici un secret faptul că în Rusia revoluţionară, din 1917, călăii creştinilor erau franc-masoni jidani şi **„jidani artificiali“**, şi că ei aveau ordine exprese de a curăţa viaţa celor ce prin semne de recunoaştere vor dovedi că sunt franc-masoni. Unii dintre aceştia, ca vestitul bogătaş Popow din St. Petrograd, generalul Brusilow, generalul Suchomlinow, au continuat a rămâne nesupăraţi în Rusia, alţii ca Iusopovici, Sasanow, fost ministru de Externe şi alţii au putut pleca nesupăraţi, — ba chiar conduşi cu pază până la frontieră, — din Rusia căzută sub cârmuirea completă ocultă a Franc-masoneriei.

Până la congresul dela Lausanne fiecare franc-mason era dator a spune „parola“ întrând în lojă. Cum însă această parolă ajunsese prea cunoscută, hotărârile congresului din 1921 ordonase desfiinţarea **neobligatorie** pentru lojele ce consider menţinerea ca o necesitate indispensabilă pentru interesele oculte. Astfel se explică că unele loje, cum sunt cele din Polonia, România, Ungaria, Iugoslavia, Rusia, Statele Scandinave, şi mai ales în Germania unde antisemitismul creşte în mod înspăimântător pentru jidani, păstrează şi azi cuvintele de „parolă“ la întrare, precând în lojele din Anglia, Franţa şi America de Nord, unde Franc-masoneria e atot stăpânitoare nu se mai ţine seamă.

In lojele de „ucenic“ semnul cel mai distinctiv e **„Semnul gutural“** (de gât), prin care se mărturiseşte că ucenicul preferă să i se taie mai bine gâtul decât de a trăda ceva din secretele Franc-masoneriei. Iată cum se face acest semn: Se întinde braţul drept, prinzându-te cu mâna de gât, apoi o duci în lung, cu degetele încheiate, spre umeri, lăsându-o apoi să cadă în jos în linie dreaptă.

Semnul tovarăşului (Compagnon): „Să întinde mâna dreaptă în lung până la pulpa piciorului, apoi ridicându-o se pune deadreptul pe inimă. Acesta e **Semnul pectoral**, şi însamnă că păstrezi secretele Franc-masoneriei în inimă, preferând să ţi se scoată mai bine, decât de a trăda ceva.

Semnul măestrului: Se ridică mâna în sus până la cap, punând degetul mare pe frunte şi apoi ducând încet mâna până la parte a stomacului. E **semnul pântecului**, însemnând jurământul că admiţi să ţi se scoată intestinele (maţele), dacă vei fi trădat ceva. Un alt semn e când măestrul, la serbări, şeadă pe scaun cu privire serioasă având pe picioare mâna stângă peste cea dreaptă **încheiată în pumn** cu degetul mare nevizibil, iar degetul mare dela mâna stângă drept întins şi puţin deslipit de celealte patru degete a stângei, însemnând: **„Indeplinirea rugămintei“** (mai bine zise a ordinului) lojei respective, în vre-un oarecare interes al jidanilor.

(Va urma).

o clipă înainte, iar jidovismul îi pângăreşte pământul pe care apostoleşte, nu e târzie vremea, când în izbucniri vulcanice va curăţa şi înlătura piedicile din cale. **Gh. Atanasiu.**

Trei Doamne şi toţi trei

Avea Ghidale, „purăţi“ drei, Strul, Iţig şi Avram
şi câte-şi trei, erau plecaţi, sâ bati pi dujman.
şi „sin“ Ghidale se fălea, faţă de ori ce „goi“
Că are drei purăţ vitejii, — ci luptă pi războiu.

Şi Rifca, balabusta lui, ori cui o intreba,
Ce-i fac vitejii la războiu, mândră, le răspundea:
— „Strul, luptă tucmai cum o leu... dar, ştii? leu poroleu
cu-n rijiment di vunatori.. aşa bini sa-m ieu
dacă mintesc. Iţig la fel, umoară pi păgân,
ş-om auzât c-o fos rănit, pi deget di pi mân.
Avrum şil mic, aşa coraj, si vezi... zoo foarti rar..
om auzit c-a prins mu rog u mii di maghiar.

Se dau lupte la Cerna, Olt, Predeal şi Bucureşti.
Ghidale de purăţii lui, nu primea de loc, veşti.

Se retrag oştile luptând, până se stabilesc
In munţii vrancii, pe Siret — şi — aci pe loc opresc
năvala cruzilor duşmani. Iarna în scurt sosi
şi cu ea jalnicul calvar, sfârşitul îşi găsi.

În vară, lupte mari se dau, la Mărăşti, Mărăşeşti,
La Cireşoaia şi Oituz, Coşna, Caşin, Grozeşti.

Dujmanii sunt crâncen bătuţi-şi cu pierderi respinşi.
Se capturează, tunuri puşti şi multe mii de prinşi.

Iar când războiul se sfârşi — cu el şi cruda jale
Către Comandament, porni, Rifca şi cu Ghidale.
Şi celui dintâi ofiţer, ce-n cale întâlni,
Ghidale, ca orice jidan, umil sa ploconi,
şi se-adresă: — Her Ofiţer, iu zind Burăh Ghidale
şi vreau mu rog frumos si-ntreb civa pi dumitale,
Di ştii civa dispre ai miei, trii purăţi, bravi tăţii trei
ci si batură pi războiu, zoo... ca şi nişte lei!

— Da, ştiu, rosti zimbind discret, viteazul Căpitan
ce fu-ntrebat.... — Ştiu ce-au făcut. Ghidale sin Burăh Avram
băialul matale cel.....
— oi, oi... aşa vuinic....
— Nu, nu, Ghidate, nu voinic, ci laş şi trădător...
— Oi veiii, Rifcuşăli iubit, vei ţine-mi câ moor!
— încă de-acum un an Avram a fost dat dezartor.
Pe urmă ca şi-un mişel, la dujmani sa-nrolat,
şi-n contra noastră la Oituz, mârşavul a luptat,
Dar n-avu parte căci fu prins cu alţi prizonieri.

— Mu rog... mu rog... mu rog frumos Domnili ufiţeri
se spui la iu ci faşi Avrum?
— Nimic... fu împuşcat!

Iţig, tot laş ca şi Avram, un deget şi-a tăiat,
dar când tranşeul părăsea... fu prins şi spânzurat
de câţi-va camarazi de-ai lui.
— Oi vei... mare pucat...?
suspinând trist Rifca rosti... şi ci s-o intâmplat
Cu ştrul al niu, ştrul cel viteaz, vuinic printri vuinici..?
— A dezertat şi-acuma Ştrul... e şef la bolşevici!
Oi vei, oi vei, Rifca schinci, oi vei schinci Ghidale
şi braţ la braţ, trişti o pornesc, amărâţi, plini de jale.
Şi-ori cine-n cale-i intâlnea, pe-ceşti pârliţi ovrei
cu scârbă şi dispreţ privea — şi se ferea de ei.
Avea Ghidale purăţi drei. Toţi trei laşi şi mişei.

Dr. A. Cugol

Din viaţa satelor noastre

Jimbolea. La pretura din Jimbolea s'au constatat nişte grave nereguli. Fostul primpretor a depus banii preturei la bancă, pe numele său şi a beneficiat de interesele acestor bani.

O anchetă venită la faţa locului, a constatat, că pretura are o depunere la „Timişiana“, de 800.000 Lei şi a luat în primire un libel de depunere asupra acestei sume. Ulterior, banca înştiinţează pretura, că ea nu are nici o depunere la bancă.

Cazul a fost constatat şi fixat în proces verbal şi actele au fost înaintate Prefecturii şi Parchetului Timişoara.

Ar fi bine ca Prefectura judeţului să ordone o nouă anchetă minuţioasă la pretură, pentru verificarea actelor din trecut, pentru a se constata care este situaţia reală a fostului primpretor.

— De când a venit în comună dl Ştefan Talangescu, şef la poliţia de frontieră, a dispărut buna armonie ce a legat laolaltă pe toţi românii din această comună.

Dl Talangescu este un om extraordinar. El a fost pe vremuri, în „Legiunea străină“, din Africa, unde numai haimanalele şi puşcăriaşii îşi caută serviciu. De aici a adus anumite maniere, cari îl fac insuportabil pentru intelectualii din această comună.

Este adevărat, că se poartă, ca în Africa şi nu eliberează actele cerute de public, decât numai atunci, când i se aduc găini, gâşte, ouă sau unt, — sau toate deodată. Nevastă-sa, născută Ana Stein, fostă croitoreasă în Sângeorge este funcţionară la dânsul şi primeşte o leafă de 6000 lei lunar. Chiar şi servitoarea sa este în funcţie, ca agentă de poliţie, cu un salar de 2600 lei lunar.

Astfel se înţelege uşor de ce în curtea „şefului“ cotecele stau tixite de pasări, iar „şeful“ n'ar schimba nici cu împăratul Japoniei.

Denunţăm pe „şeful“ Talangescu, autorităţilor superioare, pentru luare de mită şi incorectitudine în serviciu şi rugăm pe domnul Ministru de interne să-i facă rost să se poată reîntoarce la „Legiunea“ din Africa, fiind acolo locul dsale, — cu soţie cu tot. Jimbolea nu se ţine de Africa, nici poliţia de frontieră nu este o „Legiune străină“ a tuturor găinarilor din Europa.

Coresp.

Şipet. Casa de educaţie naţională din Şipet, aduce viile sale mulţumiri dlui dr. Dimitrie Cioloca Profesor la „Institutul Teologic din Caransebeş, pentru dragostea şi bunăvoinţa ce o are faţă de casa de educaţie naţională din această comună prin donarea mai multor volume de cărţi, pe seama bibliotecii. Am dori, că acest gest să fie imitat din partea multor persoane cari doresc răspândirea culturii în masa poporului român. Şipet la 8 Aprilie 1929. — Preşed. Indescifrabil.

INFORMATIUNI

O petrecere românească în Bucovina. In ziua de 14 Aprilie 1929, va avea loc în comuna Ciudei din Bucovina o „petrecere poporală‘ cu teatru, cântece, recitări, urmată de jocuri naţionale. Petrecerea e aranjată de harnicul şi adevăratul Român dl C. Burlă preş soc. „Arcaşilor Ştefan cel mare“ din Ciudei“. Se va juca şi piesa nouă din teatru L. A. N. C. **„Aşa-i în Rumânia Marie“** de I. Ciucurel, plugar bănăţean şi altele referitor cauzei şi mişcării antisemite. Trăiască România Românească! — Cor.

Impunerile fiscale din 1929. Camera de Comerţ şi Industrie din Timişoara cu adresa No. 32652/1929 a Ministerului Industriei şi Comerţului a fost învitată să publice următoarele:

„Ministerul Finanţelor cu adresa No. 82647/1929 comunică, că pentru o cât mai dreaptă aplicare a legii contribuţiunilor directe şi pentru ca în acest an impunerile să fie cât mai aproape de realitate, a dat instrucţiuni de procedare administraţiilor financiare cu ordinul circular No. 23727/1929 din 28 Ianuarie 1929.

Dealtfel atât contribuabililor cât şi fiscului li s'au creat prin lege mijloace de apărare — instanţele de apel şi recurs — de care pot face uz în cazurile când vor socoti că interesele lor au fost lezate.

Convocare. In înţelesul Art. 38 din satute şi Art. 49 din Regulament, membrii **„Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român Astra“** se convoacă la **Congresul regional al despărţămintelor Asociaţiunii din Banat,** ce se va ţinea în **Bozovici,** în ziua de 28 Aprilie 1929, ora 12, **pentru comemorarea lui Eftimie Murgu cu prilejul desvelirei monumentului,** ce i s'a ridicat în acel oraş. Sibiiu, în 8 Aprilie 1929. V. Goldiş, preşedinte; Romul Simu, secretar.

Mica Publicitate

Caut un post de gospodină la un domn. Sunt din familie bună, am 26 ani şi sunt versată în toate ramurile gospodăriei. Rog oferte la adresa ziarului.

Caut un câine de vânătoare,, de rasă, spre cumpărare. Câinele să fie de 3—6 luni, nedresat. Adresa la administraţia ziarului.

La Librăria „CARTEA MOMANEASCA“ Bulevardul Regele Ferdinand 5 se vând gramafoane şi plăci pe rate lunare.

Cetiţi şi răspândiţi „Svastica Banatului“

Poşta Redacţiei

M. Barbu. Lucrarea elevei de clasa II nu se poate publica, fiindcă nu interesează pe nimeni, aceea ce scrie o elevă de 8 ani. Vă daţi seama, că gazeta noastră nu se poate ocupa cu asemenea lucruri.

Corespondent Viena. Scrie regulat, dacă te angajezi să trimiţi o lucrare cu continuări. Pentru cele trimise îţi mulţumesc. Scrie despre mişcările antisemite de acolo. Asupra acestora ai ce scrie, un vagon de manuscripte la săptămână.

V. Botezat. Informaţiunea s'a tipărit. Vă mulţumim. Poezia nu se poate publica, fiindcă e cam slăbuţă şi mai avem vreo câteva sute la dosar. Trimiteşi ştiri şi informaţiuni, pentru cari vă transmitem mulţumirile noastre anticipate.

Tipografia * Legătoria „Cartea Românească“

Execută orice fel de lucrări tipografice cu preţuri reduse şi în execuţie frumoasă

No. 554/1929, 3927/1928.
portărel.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoştinţa publică, că în urma decisului No. G. 3334/1928 al judecătoriei rurală din Timişoara n favorul lui Rudolf Krispin din Timişoara repr. prin Dr. Victor Veterány avocat din Timişoara pentru suma de 912 lei capital rest, 12% la sută interese dela 13 Martie 1928 şi pentru spesele cele mai obveninde, se fixează termen spre efectuirea licitaţiei pe ziua de 2 Maiu 1929 ora ½4 p. m. în comuna Ghiroda Colonia Crişan Strada I, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate şi anume: 1 maşină de cusut, 1 porc, lemne de foc şi diferite mobile de casă preţuite în 5950. Lei.

Timişoara, la 5 Aprilie 1929.

D. Rakovitz, portărel.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Direcţiunea şcoalei de arte meserii din Timişoara scoate vânzare, prin licitaţie publică ziua de 29 Aprilie 1929 ora 11 m. la sediul şcoalei, 238 buc. p pitre (măsuţe de scris) 150 bu scaune din lemn de fag. Direţiunea.

Ocolul silvic de Stat Timişoar

No. 838 din 10. IV. 1929.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoştinţa publi că în ziua de 29 Aprilie a. c., o 10, se va ţine în cancelaria Ocolului Silvic Timişoara — Palat Prefecturii Judeţene — licitaţ publică cu oferte închise, pent vânzarea unui automobil „For tip 1927, în stare perfectă funcţionare şi întrebuinţare.

Condiţiunile de licitaţie se p vedea în orele de serviciu la cancelarea Ocolului iar automobil în garajul Prefecturii.

Şeful Ocolului silv
Inginer: **Cernescu**

No. 480/852 şi 1025/1929. Port.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc cunoştinţa publică, că în urm decisului No. G. 2885/1929 al j decătoriei urbană I. din Timişo ra în favorul lui Nicolae Schü din Timişoara repr. prin D Victor Veterány avocat din T mişoara pentru suma de 8500 L capital, 12% la sută interese anumt după capital de 8000 L dela 1 Octomvrie 1928, iar du capital de 500 lei dela 15 Octo vrie 1927 şi pentru spese în 2 Lei deja staverite şi cele mai o veninde, se fixează termen s efectuirea licitaţiei pe ziua de Aprilie 1929 ora 3 p. m. în Tim şoara II. Alea Dumbravei No. pe când şi unde se vor vin prin licitaţie obiectele secvest te şi anume: diferite mobile camară preţuite în 3900 Lei.

Timişoara, la 27 Martie 19

D. Rakovitz, portă

No. 2245/1928şi 5925/1928. Por

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc cunoştinţa publică, că în ur decisului No. G. 1053/1928 al decătoriei urbană I. din Ti şoara în favorul lui Banca credit Timişoreană, s. p. a. Timişoara repr. prin: Dr. Cor Grofşoreanu avocat din Timiş ra pentru suma de 13952 Lei pital, 12% la sută interese d 1 Octomvrie 1927, şi pentru s se în 2100 Lei, deja staverite cele mai obveninde, se fixe termen spre efectuarea licita pe ziua de 24 Aprilie 1929 or a. m. în Timişoara IV. Str. neral Foch No. 42 pe când şi de se vor vinde prin licitaţie biectele secvestrate şi anu diferite mobile de cameră, preţuite în 7500 Lei.

Timişoara, la 29 Martie 1

D. Rakovitz, portă

CINEMA:

CETATE: 21 şi 22 Aprilie — APOLLO: 23 şi 24 Aprilie
CONCORDIA: 25 Aprilie

Viena cântă

Una dintre cele mai amuzante comedii, a cărei acţiune se petrece în atmosfera caldă a Vienei vesele.

In rolurile principala:
LIANE HAID, LUIGI SERVENTI, KATHE v. NAGY.
Monopol: Filmcentrala, Timişoara.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA“ Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj